

med kommunalreformen, ikke meget let kan komme til at betyde en centralisering af de kommunale servicetilbud, fordi man netop skal høste de driftsøkonomiske fordele ved kommunalreformen ved at trække arbejdspladser væk fra yderområderne, f.eks. ved lukning af skoler osv. Så vil kommunalreformen jo faktisk få den modsatte effekt, fordi man centraliserer arbejdspladserne i de større bysamfund, hvor borgerne bor.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nej, tværtimod. Kommunalreformen er udtryk for en decentralisering og styrkelse af det decentrale niveau. Det område, hvor der typisk sker nogle ændringer på grund af kommunalreformen, er administrationen af kommunerne, hvor der fjernes et led, fordi amterne afløses af regionerne, og en del af deres opgaver lægges ud til kommunerne, så et langt stykke hen ad vejen er det faktisk en decentralisering.

Det ligger jo ikke i kommunalreformens ånd, at man skal til at lukke skoler og børnehaver. Tværtimod bliver det nu en lokal opgave at tilbyde den bedste undervisning og den bedste børnepassning, og med de penge, man nu får til rådighed, får man større muligheder for det.

(Kort bemærkning).

Marianne Saxtoft (RV):

Hvor er det så, man forventer at kunne hente effektiviseringsgevinsten, når kommunerne måske maksimalt bruger 10 pct. af deres driftsudgifter til administration? Hvis man skal hente en økonomisk gevinst, bliver det i virkeligheden meget, meget lidt, man kan hente ved at spare på administrationen, og hvis det er det eneste område, hvor man forventer at hente effektiviseringsgevinster, tror jeg, man meget let risikerer også at ramme de andre serviceområder.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nu kan vi jo starte med at konstatere, at de nuværende budgetter på det kommunale område historisk set er de største budgetter nogen sinde, og de er jo kommet til veje via en forhandling mellem kommunerne på den ene side og staten på den anden side.

Der skal foretages en lokal prioritering, og de steder, hvor man bruger rigtig mange penge på administration, har man nogle muligheder for at spare nogle penge på administrationen og måske bruge dem nogle andre steder. Men billedet

vil være lidt forskelligt, alt afhængigt af hvor i landet det er.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Beslutningsforslaget fra SF er et godt bidrag til debatten om udviklingen af den regionalpolitiske beskæftigelsesindsats.

Forslaget opfordrer regeringen til at fremlægge en plan for en prioriteret regionalpolitisk indsats. Man skriver senest den 1. marts, men jeg synes måske nok, man skulle give lidt mere tid. Men det er jo nogen tid siden, forslaget er fremsat, og Socialdemokratiet er helt enig i, at en sådan plan er helt afgørende, fordi alle tal viser, at Danmark bliver mere og mere skævt. De geografiske forskelle bliver større og større; en række områder, som omfatter i alt 31 kommuner, har en overarbejdsløshed på ikke mindre end 8.000, og det er altså ret voldsomt.

Når vi ser på uddannelsesområdet og dermed også på mulighederne på arbejdsmarkedet, er Danmark skævt i dag. Undersøgelsen viser, at det bliver universitetsbyerne, der vinder. Efterspørgslen på arbejdskraft i Århus- og Københavnsregionerne vil stige med 80.000 medarbejdere, hvorimod resten af landet får et tab på 40.000 medarbejdere, hvis man bare ser frem til 2015. Og det er altså ikke ret langt frem, det er kun 10 år, vi taler om.

Kl. 17.50

Det vil forandre vort land ganske betydeligt. Derfor støtter Socialdemokratiet, at der bliver udarbejdet en handlingsplan, der kan vende den situation, så der kommer nye arbejdspladser i de områder, hvor der har været en vigende beskæftigelse. Derfor støtter vi hovedsynspunkterne i det fremsatte forslag. Vi tager ikke stilling til de enkelte elementer i bemærkningerne til forslaget, men støtter som sagt hovedsynspunkterne.

Først og fremmest skal vi have vendt den negative uddannelsesspiral, idet vi af undersøgelsen kan se, at efterspørgslen på ufaglært arbejdskraft falder voldsomt frem mod 2015, faktisk med 10 pct. i store dele af landet, ikke mindst der, hvor de regionale problemer med beskæftigelsen er størst.

Det er muligt at placere uddannelse og forskning uden for de kendte miljøer. Derfor foreslog Socialdemokratiet op til valget fire nye universitetsfilialer i sårbare områder. De problemer, der